

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201343
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201343.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (v rozhodnom čase Lucia Žitňanská), Župné námestie 13, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov - Disciplinárna komisia, Šustekova 49, Bratislava, za účasti: Mgr. Ing. I. F., PhD., súdny exekútor, Exekútorský úrad Nové Mesto nad Váhom, Lipová č. 7, 91501 Nové Mesto nad Váhom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ODK 27/2015 zo dňa 16. mája 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/186/2017-49 zo dňa 25. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/186/2017-49 zo dňa 25. júla 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania a ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ODK 27/2015 zo dňa 16.05.2017, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 10/2013 zo dňa 18.09.2013 o tom, že disciplinárne obvinený súdny exekútor Mgr. Ing. I. F. sa nedopustil disciplinárneho previnenia, preto mu nebolo uložené disciplinárne opatrenie. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa ust. § 170 písm. a) SSP.

3. Krajský súd považoval za nesporné, že žalobca, t.j. minister spravodlivosti bol účastníkom administratívneho konania, keďže bol na základe § 223 ods. 1 Exekučného poriadku orgánom

oprávneným na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenému súdному exekútorovi. Podľa názoru krajského súdu sa napadnuté rozhodnutie však nemôže týkať subjektívnych práv fyzickej osoby ministra spravodlivosti, ktoré by vychádzali z konkrétneho právneho predpisu, ovplyvňovali by jeho právnu pozíciu, alebo by zasiahli do jeho právnej sféry alebo spôsobili zmenu jeho právneho postavenia. Krajský súd uviedol, že pre posúdenie právomoci správneho súdu je rozhodujúca existencia vertikálneho prvku v administratívnom právnom vzťahu a dospel k záveru, že žalobca nespĺňa procesnú podmienku osoby oprávnenej na podanie žaloby, aktívnu procesnú legitimáciu vyplývajúcu z ust. § 178 ods. 1 SSP.

2.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a i) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že krajský súd žalobu nesprávne právne posúdil a nezákonne odmietol.

5. Podľa názoru žalobcu gramatickým výkladom § 243b ods. 15, § 228 ods. 5 a ods. 6 Exekučného poriadku možno dospieť k záveru, že rozhodnutie v disciplinárnom konaní začatom pred 01.10.2013 je preskúmateľné podľa osobitného zákona. Keďže rozhodnutie sa doručuje účastníkom konania, sú tieto osoby oprávnené na podanie správnej žaloby. Nakoľko účastníkom disciplinárneho konania je okrem exekútora aj navrhovateľ, ktorým môže byť aj minister spravodlivosti, analogicky sa aktívna legitimácia na podanie správnej žaloby aplikuje aj na neho. Krajský súd v rozpore so zásadou „iura novit curia“ opomenul znenie § 171 ods. 2 SSP, ktoré umožňuje podať správnu žalobu prokurátorovi a iným osobitným zákonom oprávneným subjektom aj v prípadoch, ak nedošlo k porušeniu subjektívnych práv. Exekučný poriadok účinný do 31.10.2013 v § 228 ods. 6 umožňuje podať účastníkom disciplinárneho konania správnu žalobu, z čoho je zrejmé, že boli splnené podmienky aplikácie § 171 ods. 2 SSP.

6. Žalobca poukázal na právo každého domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré bolo v danom prípade porušené. Zároveň poukázal na zásady správneho trestania vyplývajúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a na rozhodovaciu prax súdu, kedy súd doposiaľ neuplatňoval preukazovanie porušovania subjektívnych práv zo strany sťažovateľa, hoci táto zákonná formulácia existovala už v čase platnosti Občianskeho súdneho poriadku. Mal za to, že uznesenie krajského súdu výrazným spôsobom vybočuje z doteraz stabilnej rozhodovacej praxe súdu (rozsudky Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/36/2016-38 zo dňa 05.10.2017 a č. k. 5S/121/2016-19 zo dňa 05.09.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/46/2018-35 zo dňa 31.07.2018, kedy krajský súd konal a rozhodol o žalobe ministra spravodlivosti v obdobných právnych veciach odlišne. Žalobca mal za to, že napadnutý rozsudok zasahuje do princípu právnej istoty, ktorého požiadavkou je aj požiadavka legitímnych očakávaní ako základného znaku právneho štátu.

3.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd ako nedôvodnú zamietol.

8. Ďalší účastník vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej minister nemôže byť ukrátený na svojich právach, pretože rozhodnutie o disciplinárnom previnení sa osobne týka iba osoby obvinenej z disciplinárneho previnenia a svojimi účinkami neovplyvňuje právnu pozíciu žalobcu, nezasahuje do jeho právnej sféry a ani nespôsobuje zmenu jeho právneho postavenia.

4.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že podaná kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

10. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo

právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

13. Podľa § 177 ods. 2 SSP ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

14. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

15. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

16. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

17. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

18. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu má kasačný súd preukázané, že disciplinárny senát disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov v disciplinárnom konaní začatom dňa 22.03.2013 na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodol tak, že disciplinárne obvinený súdny exekútor Mgr. Ing. I. F. PhD. sa nedopustil disciplinárneho previnenia a preto sa mu disciplinárne opatrenie v zmysle § 227 ods. 2 Exekučného poriadku neukladá. Na odvolanie žalobcu odvolací senát disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov rozhodnutím č. ODK 27/2015 zo dňa 16.05.2017 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

19. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/186/2017-49 zo dňa 25.07.2018, ktorým krajský súd odmietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

20. Podľa § 464 ods. 2 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

21. Kasačný súd po preštudovaní predloženého súdneho spisu zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti, ktorej predmetom bolo posúdenie otázky aktívnej procesnej legitímácie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na podanie správnej žaloby, je vecou obdobnou, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom na základe skorších kasačných sťažností žalobcu. Preto kasačný súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia sp. zn. 5Sžk/24/2018 zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 10Sžk/53/2018 zo dňa 28.02.2019, sp. zn. 10Sžk/36/2018 zo dňa 27.03.2019, sp. zn. 8Asan/27/2018 zo dňa 30.04.2019, sp.

zn. 10Sžk/52/2018 zo dňa 19.06.2018, sp. zn. 3Asan/17/2019 zo dňa 04.07.2019, sp. zn. 1Sžk/43/2018 zo dňa 30.07.2018, sp. zn. 4Asan/10/2018 zo dňa 10.09.2019, sp. zn. 4Sžfk/19/2018 zo dňa 10.09.2019, s ktorými sa plne stotožňuje a v zmysle § 464 ods.2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

22. Kasačný súd poukazuje na právny záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 3Asan/17/2019 zo dňa 04.07.2019, z ktorého cituje:

„22. Kasačný súd si je vedomý, že ide o zásadnú právnu otázku výkladu pojmu „verejné subjektívne právo“. Kasačný senát zvažoval, či v danom prípade nie sú splnené dôvody na extenzívny výklad pojmu „subjektívne právo“ podľa ustanovenia § 177 ods. 2 SSP v spojení s ust. § 2 ods. 2 SSP“ za účelom zabezpečenia rovnosti prístupu účastníkov disciplinárneho konania k možnosti súdneho prieskumu zákonnosti. Minister spravodlivosti SR v tomto prípade nemohol realizovať právomoc mocenským spôsobom, pretože je iba v horizontálnom postavení účastníka disciplinárneho konania. Za tým účelom by mu mali byť priznané právne prostriedky ochrany ako ktorémukoľvek inému účastníkovi horizontálneho vzťahu.

23. Vzniknutú asymetriu v prístupe k ochrane v správnom súdnictve podľa názoru kasačného súdu je možné odstrániť iba legislatívne. Minister spravodlivosti je členom vlády, ktorá disponuje právom legislatívnej iniciatívy. Kasačný senát súčasne prihliadol na skutočnosť, že Minister spravodlivosti nie je subjektom práva na podanie ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR, a to ani pri prípadnom porušení jeho práva na súdnu ochranu ako navrhovateľa a účastníka disciplinárneho konania pred Disciplinárnou komisiou Slovenskej komory exekútorov.“

23. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na zmenu právnej úpravy prijatím zákona č. 389/2019 Z.z. Národnej rady Slovenskej republiky dňa 22.októbra 2019, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

24. Podľa § 228d ods. 8 Exekučného poriadku, v znení účinnom od 1. decembra 2019, proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa disciplinárne konanie končí, okrem rozhodnutia o zastavení disciplinárneho konania podľa § 228a písm. b), e) a f), môže v lehote podľa Správneho súdneho poriadku(19a) podať správnu žalobu účastník disciplinárneho konania. Správnu žalobu podľa predchádzajúcej vety môže vo verejnom záujme podať minister aj vtedy, ak nie je navrhovateľom. Na konanie o správnej žalobe je kauzálny príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici; jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

25. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 389/2019 Z.z.: “bolo účelom návrhu zákona upraviť *expressis verbis* možnosť všetkých účastníkov disciplinárneho konania (disciplinárne obvineného i navrhovateľa) domáhať sa prostredníctvom správnej žaloby preskúmania rozhodnutia disciplinárneho orgánu v systéme správneho súdnictva. Návrh zákona reagoval na posledný vývoj aplikačnej praxe, v dôsledku ktorej sa vyskytovali sporné výklady pripúšťajúce asymetriu v prístupe účastníkov disciplinárneho konania k ochrane v správnom súdnictve. Z dôvodu absentujúceho explicitného vymedzenia subjektov oprávnených podať správnu žalobu voči rozhodnutiu disciplinárneho orgánu v *lex specialis*, vznikali pochybnosti, pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu disciplinárneho orgánu. I keď *lex specialis* v súčasnom znení neprecizuje osoby oprávnené na podanie správnej žaloby, z logiky veci vyplýva, že správnu žalobu je oprávnený podať účastník disciplinárneho konania, t.j. disciplinárne obvinený (notár/exekútor) a navrhovateľ (osoba oprávnená iniciovať disciplinárne konanie).“

26. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že krajský súd rozhodol v súlade s právnou úpravou, účinnou v čase jeho rozhodovania a v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, preto námietky žalobcu v podanej

kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné a kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

27. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že kasačnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému a ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.